

**1868-07-18**

**AFSENDER**

Pietro Krohn

**MODTAGER**

P.C. Skovgaard

**FAKTA**

Dokumenttype:  
Brev

Arkivplacering:  
Mappe 8 nr. 01

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

Kronborg 18<sup>de</sup> Jul. 1868.

Kjære Hr. Professor!

Det har vel bedrøvet mig af Anse at se, at Deres hellige, elskværdige Kone er død. Jeg ved jo vel, at jeg ikke har det i min Sagt at troste Dem, det maa der laenge støre og itærken Træffes til end mine; men jeg agter dog at jeg maa skrive Dem nogle Ord til, det gjør dog inderligere i en stor Længsel at vide, at der er Andre, der tager Del deri. Jeg alle de velignede Tider, jeg har tilbragt i Deres Hjem i Kjøbenhavn, er Billedet af Deres Kone i opløst hængt, den egne Tid og stille Sløppe, som hun vidste at ejede derover i Fortædelser med den sande Hensigt. Det, der lygte ud af hele hendes Skikkelser vil jeg aldrig glemme. Og naar jeg, der Fru. med, har saamange af disse skæde tilbage, haarmange mere i alle hendes Læge bøger! Ja, disse skæde mere for Dem, Hr. Professor, var en i betydelig Grad, det er drøf, at De mere i mange en Tid i bedrøvet Tider. Længsle Tid er en hard Tid, men den er for en i beholdning for en skæde, hard Gud det giør os skæde til Hjælp, det haer og itærken, hvor Læge med nedlæse og matter.

Jeg har en Håbning at bringe Dem, det er heri ind fra Høllens stille Lær, fra Høllens Plante og Høllens ved Kronborg. Jeg tilbringer mange en

Efter hendes i den dybtliggende Natur, men spildende i den  
 at mind en stille Tids Tid. Den er en ofte  
 og sin elskende har forlæst den. Det er vist, jo mere  
 jo mere for Naturen, jo mere kommer jo Tid at holdes  
 af dens Billeder, de er i et dybt og indersøgt  
 Længsel, det er vist. Al, og jo, dens Tilstedeværelse har  
 lidt meget ved at miste dens Hæder, som med et  
 sin elskende og forsvundet. Billedet af faldet og faldet  
 med dens Hæder, og på den anden Side har den  
 jo også søgt Tids her, det vil vist ofte være for  
 den, som om den glemmer <sup>hvis</sup> den bedste Hæder men  
 har. Den har opadende Billederne mind og sigt  
 og faldet den af dens Hæder, lidt faldet den  
 i mindet for alle, men de har i en dybtliggende  
 drødet, jo hendes Efter, som Tiden er ganske stille, er  
 den i Længsel for Tiden, jo den er en dybtliggende  
 at det har faldet den i en dybtliggende. Den er en  
 lille Billede i Længsel, som jo almindeligvis har den  
 nærmest efter den hendes i Længsel Billede, det er vist  
 den har mistet dens smukke Billede. Al vist men  
 derfor sin dybtliggende smukke, at den har en stor en  
 Længsel, medens jo hendes egen og hendes for Tiden  
 Længsel og Længsel, men den er en dybtliggende  
 den har i Længsel. Den har mistet den dybtliggende  
 om dens Hæder Længsel.

De ma endelig bringe Deri Børn mine sødeste  
Lillem, de smaa Stedler, jeg har selv født, hvad det vil  
sige i en ung Alder at miste sin Moder, stakkelt Lille  
Katherine, hun har vistnok lidt mist, men kommer sig  
hvis endnu det ikke. Nu jeg kommer til Højbroen  
og til Højbroen hender jeg at de Deri Søsninger  
og hoi nu, Lørdag, Formiddag, de er mig altid  
indstændig velkomne.

Jeg har Dem sømmet at dette for, at jeg begynder  
siger at stene Dem mellem end mange andre, det er  
dette at jeg har skrevet dette Deri for om end især  
at kunne berode Dem om det tillykke jeg føler for  
Dem, jeg vilde ønske personlig at kunne om Dem til  
nogen Lykke, men det forhindrer min Færd og  
diverse.

God nat og Deri Børn!

Deri

indstændig hengiven

Peter Krohn.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 8 Nr. 1